

89/8160

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

78. évfolyam, 242. szám
1988. október 10., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEDED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Szombaton megtartották a szegedi pártértekezletet

Megújult a pártbizottság — bizalmat kaptak a tisztségviselők

Szombaton reggel 8 órakor vette kezdetét a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem Dóm téri oktatási épületében a szegedi városi pártértekezlet. Mintegy háromszázan vettek rajta részt, kétszázhetvenen szavazati joggal — 216 küldött és a városi pártbizottság tagjai — valamint a meghívottak. A résztvevőket Székely Sándor, az MSZMP Szeged Városi Bizottságának első titkára köszöntötte, s egyúttal javaslatot tett a pártértekezlet elnöki tisztségének betöltésére. Javaslatait — Fraknóy Gábor, Oláh Miklós és Schmidt József, a pártbizottság titkárai személyében — a pártértekezlet egyhangúlag elfogadta.

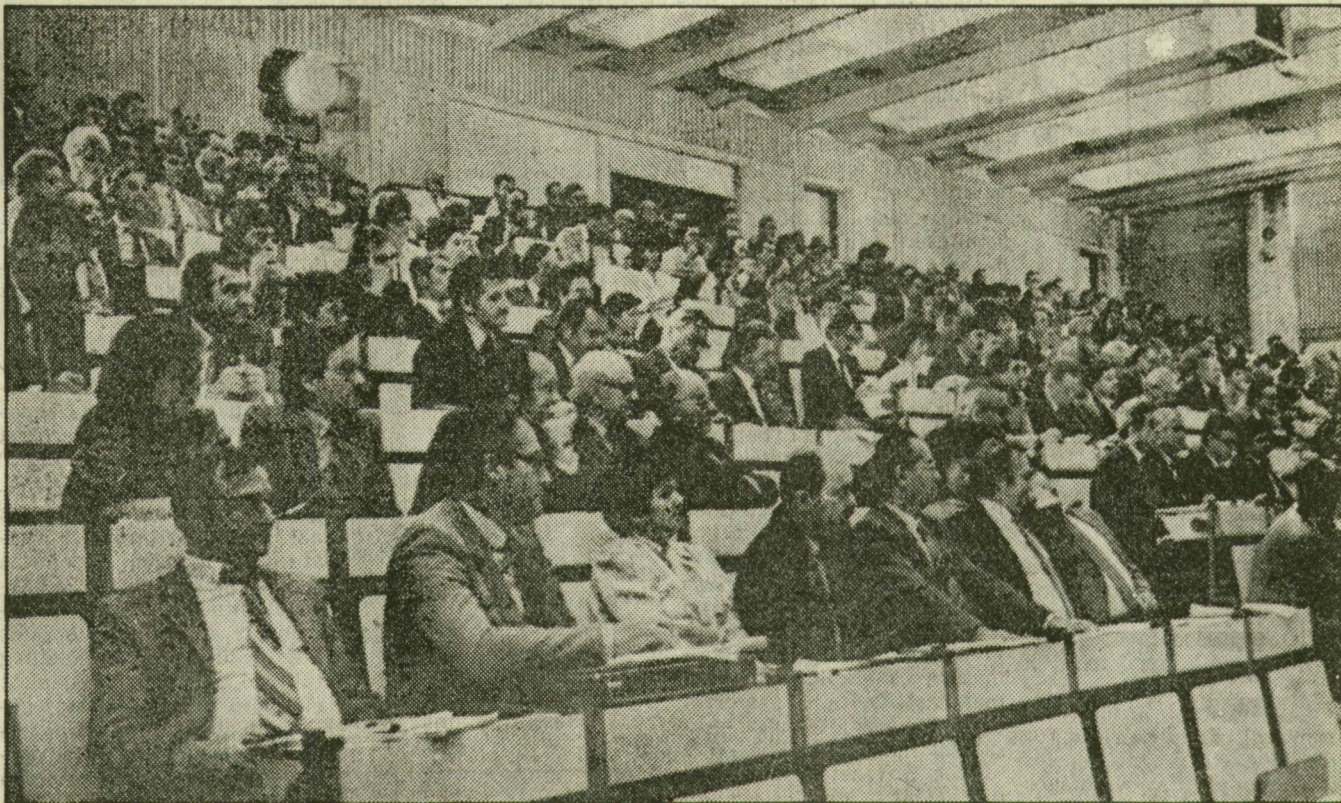
A pártértekezlet Fraknóy Gábor elnökletével kezdte meg munkáját. Az elnöki javaslat alapján egyhangúlag elfogadta, hogy az elnökségben helyet foglaljon Borbély Gábor, az MSZMP KB tagja, a Népszabadság főszerkesztője, Szabó Sándor, a megyei pártbizottság és Székely Sándor, a városi pártbizottság első titkára. Ezt követően ügyrendi kérdésekben foglaltak állást a résztvevők: az értekezlet nyilvánossága mellett döntve, hozzájárultak a sajtó részvételéhez, valamint elfogadták az előzetesen javasolt napirendet, amely szerint a pártértekezlet elsőként az MSZMP Szeged Városi Bizottsága állásfoglalás-tervezetét vitatja meg, ezt követően szervezeti és személyi kérdésekben határoz. Külön döntést igényelt a munkarend kérdése, hiszen előzetesen már hetvenhárom jelezték hozzászólási szándékukat. A pártértekezlet úgy foglalt állást, két ellenszavazattal és egy tartózkodással, hogy a hozzászólások időtartamát 10 percben maximálja, ugyanakkor lehetőséget ad arra, hogy az egyes hozzászólásokat követően felteremtő ellenvélemények kifejtésére egy percen minden résztvevő azonnali lehetőséget kapjon. Egyúttal döntés született a szavazatszedő, jelölő-, ügyrendi, mandátumvizsgáló és szerkesztőbizottság tagjairól, majd Kristó Gyulának, a jelölőbizottság megválasztott elnökének javaslatára a pártértekezlet 14 ellenszavazattal úgy döntött, hogy a pártbizottság tisztségviselőit ne a megválasztásra kerülő pártbizottság, hanem közvetlenül a pártértekezlet válassza meg.

Ezt követően Székely Sándor fűzött szóbeli kiegészítést a pártértekezlet elé terjesztett állásfoglalás-tervezet-hez, összefoglalva a tervezet vitájának tapasztalatait. A szóbeli kiegészítőt a vita követte.

Az állásfoglalás-tervezet vitáját követően számos konkrét javaslat merült fel a tervezet kiegészítésére. (A szerkesztőbizottság által elvett és a pártértekezlet által elfogadott fontosabb módosításokról lapunkban a közeli napokban beszámolunk.) A vitát Székely Sándor foglalta össze, hangsúlyozva, hogy a résztvevők merleget készítettek, s hozzászólásaik alapot nyújtának a valódi megújulás helyi megindításához. A vitában különben harmincegyen kaptak szót, és 56 egyperces felszólalás hangzott el.

A pártértekezlet második napirendje a szervezeti és személyi kérdések megtárgyalása volt. Erre már a késő délutáni órákban került sor. A jelölőbizottság egésznapos folyamatos munkával, foluamatos egyeztetések révén alakította ki azt a jelölőlistát, amelyet végül a pártértekezlet elé terjesztett. Az első titkár személyére egy javaslat szerepelt: Székely Sándor. A három pártbizottsági titkár posztjára hat jelölést fogadott el a pártértekezlet: Fraknóy Gábor, Kulcsár Péter, Oláh Miklós, Papp György, Révész Mihály és Schmidt József került a szavazólapra. A tisztségviselők választása két fordulóban hozta meg a végeredményt, amely szerint a városi pártbizottság első titkára ismét Székely Sándor lett, titkárai pedig változatlanul Fraknóy Gábor, Oláh Miklós és Schmidt József. Ezután került sor a pártbizottság megválasztására. A végleges jelölőlistára felkerültek valamennyien, összesen negyvenkilencen megkapták a szükséges bizalmat (minimum a szavazatok 50 százaléka + 1 fő). Így velük és a korábbi közvetlenül megválasztottakkal, illetve a tisztségviselőkkel együtt a szegedi városi pártbizottságnak összesen hetvennégy tagja van.

A szegedi pártértekezlet az éjszakai órákban fejezte be munkáját.

Székely Sándor szóbeli kiegészítője

Tisztelt pártértekezlet!

Kedves elvtársaim és elvtársak!

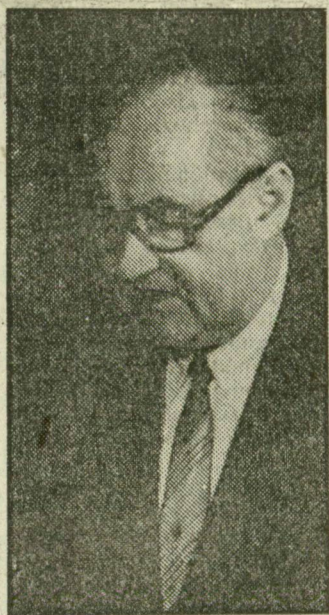
A párttagság akaratából vagyunk együtt a városi pártértekezleten. Már májusban, az országos pártértekezlet idején jól érzékelhető volt, hogy nemcsak a legfelsőbb szinten sok a tisztázni való. A pártéletben, az alapszervezetekben, az üzemi, intézményi pártbizottságokban, a községekben is főlhamozódtak a pártunk megújulását szorgalmazó kívánások és elhatározások; rengeteg olyan tapasztalat és kritikai észrevétel halmozódott fel, amely azóta is kívánja a kollektív megmérést. Pártbizottságunk egyetértéssel és rokonszenvvel fogadta a megújulási készséget, a cselekvő tenniakarást, s amint érezte, hogy általános pártközvéleményről van szó, június 29-én egyöntetűen kinyilvánította akaratát. A városi döntéshez nem kis lelkierő kellett, politikai megérzés és főleg felelősségvállalás — ám mindenképp előt a párttagsággal való eleven kapcsolat táplálta a testületi meggyőződést.

Semmi okunk az ünneplésre. Munkaértekezletre gyűltünk össze. A döntés hatalmas felelősséget rakott a vállunkra. Mai értekezle-

tünk iránt ugyanis felfokozott érdeklődés és vele szemben erőteljes várakozás van. Ránk figyelnek a megye városai és — talán nem túlságosan messzebb vidékek is. Igyekezzünk ennek megfelelni minden olyan kérdésben, amelyben döntő szavunk és hatáskörünk, illetékességünk van vagy lehet. Ez sem egyszerű dolog, mert a körülmények igen bonyolultak. A gazdasági helyzet új és új szorongatásai, főbenjáró kérdések ideológiai tisztázatlansága, a fől vállalkások súlya és tömege, munkánk fogyatékoságai egyaránt nehezítik és bonyolítják a helyzetet.

A magunk felelősségében tartozó kettős feladatrendszert úgy fogalmazhatjuk meg: el kell végeznünk az új helyzetnek és a realitásoknak megfelelően a városi programokban szükségessé vált módosításokat, és az országos pártértekezlet szellemében a pártélet megújítását, beleértve a testületek szellemi felfrissítését és személyi megújítását is. Szembem kell néznünk azzal a körülménnyel, hogy helyileg is sok feszültség támadt gazdasági, kulturális és politikai életünk nyilvánvaló zavarai miatt, és súlyos etikai problémák is megterheltek a közéletet. Ezt a felismerést visszaigazolta és gazdagon illusztrálta a pártértekezlet előkészítéseként összeállított és széles körű nyilvánosságra bocsátott állásfoglalás-tervezet, amely azután közel egy hónapos vitában formálódott. E vita kétségtelenné tette, hogy városunk egész lakossága érdekelt vállalkozásunkban. Nemcsak a város párttagsága — egész lakossága is figyel ránk.

A helyzetelemzés ebben a kritikai és építő jellegű folyamatban vált következtetésekre és feladatmeghatározásra alkalmassá; a feladatrendszer pedig majd a mai napon kap markáns hangsúlyt. Szóbeli kiegészítésünk elsősorban ehhez kívánunk hozzájárulni néhány

fontos csomópont érzékeltetésével.

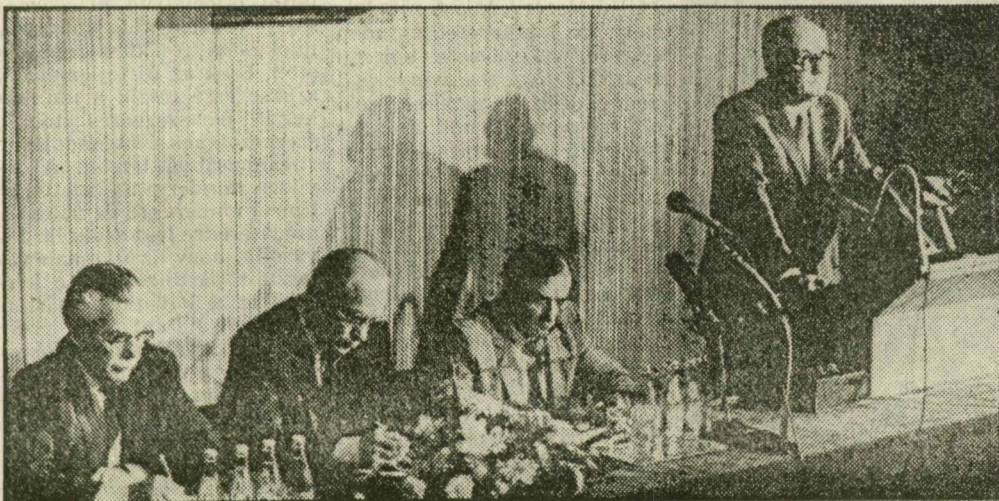
Először: Megkerülhetetlen és elsőrangú indítékunk kell, hogy legyen az ifjúság és a párt viszonya. Nézzünk szembe azzal a szomorú helyzettel és igazsággal, hogy az ifjúságra csekély és csökkenő a párt befolyása, a fiatalok jelentős rétegei nem ismerik eszményeinket, más ideálok után kutatnak, más mozgástereket keresnek. Miként változtathatjuk meg ezt a folyamatot? Csakis úgy, ha pontosan megismerjük törekvéseiket, és garantáljuk érdekeik érvényesülését, tevékenységükhöz a saját mozgástereket, biztositjuk számukra a természetes „izommozgás” feltételeit. Több anyagi eszköz szükséges ehhez, s egyúttal szigorúbb követelménytámasztás a társadalmilag hasznos tevékenységre. Meggyőző, követhető és támogatható politikai gyakorlatra, nyíltságra, egyenrangú partneri viszonyra kell törekednünk. Végtelen türelmet, szeretetet és megértést kell tanúsítanunk az iránt, amiben az ifjúság új és más! Újra meg kell nyerni a bizalmát. Az

általánosságok és általánosítások nem vezetnek el az ifjúság megértéséhez, kezdeményezéseinek lenézése és a vállveregetés lehetetlenné teszi a hozzá való közeledést. Az ifjúság meg nem értése nem csak a jövőtől való elzárkózás, hanem a jelenlegi problémáink elnehezédésének veszélyét is magában hordozza. A jövőt nem nekik, hanem velük kell építeni!

Másodszor: A reform és a megújulás gondolatát és összefüggését frázissá váló általánosságából cselekvésünk mindennapos mozgatórugóivá kell tennünk. Nem maradhatunk meg pusztán retorikai fogásoknál. A reformirányok kimunkálása megkezdődött, számos elemük tapintható és tiszta. Zavarok elsősorban a „művi” modernség miatt támadnak, vagy azért, mert gyakran nem vagyunk elég fogékonyak és igényesek valóban merész elképzelések iránt. Nem deklamációra van szükség, hanem tényleges cselekedetekre! A megújulás nem kinyilatkoztatás, hanem készség, képesség és tett dolog! S mindhárom csak demokratikus légkörben létező. A demokrácia lényege pedig a magas fokú tolerancia, a mások gondolatába való beleélés, közös dolgaink együttes megoldása. Ma még sok a pótcselekvés és a tiszteletkór. S el ne feledjük: társadalmunk szocialista irányú fejlődése nem indukálható néhány hórakkal, hanem csak folytonos reformgondolkodással, a megújulási készség mindennapos újrateremtésével és céltudatos, szorgalmas munkával. Egy-más iránti figyelemmel, tápintattal, szigorral.

Harmadszor: Az önállóság és a felelősség ikertestvérségének tisztelte múhatatlanul időszerű, mind az egyéni, mind a kollektív cselekvésben. Városi méretekben ez azt jelenti: saját területünkön minden ponton

(Folytatás a 2. oldalon)

Az elnökség: Szabó Sándor, Borbély Gábor, Fraknóy Gábor és Székely Sándor